

væsentlig holder sig inden for Lovens Ramme med Hensyn til, hvad der skal iagttages af Forsigtighedsregler. Endringsforslaget under Nr. 17 er, som ogsaa den ærede Ordfører bemærkede, kun en ren Redaktionsændring.

Endringsforslaget under Nr. 19 maa jeg rigtig nok i høj Grad frabede mig. Det ærede Mindretal, som jo naturligvis besidder meget større Sagskundskab i dette Spørgsmaal end jeg eller nogen i Justitsministeriet ansat Embedsmand, var saa god at sige, at han ikke havde den fornødne Sagskundskab til at lave saadanne Regulativer om, paa hvilken Maade hvert enkelt Sprængstof skulde opbevares. Det er virkelig noget, jeg maa frabede mig, thi det ligger langt uden for, hvad det er mig muligt at præstere. For det første — og det vide jo alle — kan man ikke vente at finde den fornødne Sagskundskab i selve Justitsministeriet; men der eksisterer heller ikke her i Landet nogen særlig autoriseret Indretning, til hvilken man kunde henvende sig med noget saadant, og som kunde tage det moraliske Ansvar for Rigtigheden af disse Regulativer.

Endringsforslagene under Nr. 21 og 22 kan jeg tiltræde. Det kan godt være, at der kunde være Spørgsmaal om, at der burde foretages en eller anden Ændring, som f. Eks. kunde forebygge, at man brugte Cigarkasser til at opbevare Dynamit i. Det vilde jo vel for Næsten ikke nytte meget, at der kom til at staa: stærke og tætsluttende Kasser. Det er jo altid temmelig relativt, hvad der skal kaldes „stærkt“; men en Ordning af en saadan Bestaffenhed vil jeg ikke have noget imod, hvis Udvalget finder det rigtig at gaa ind derpaa, lige som jeg heller ikke vil have noget imod, at der kommer til at staa, at disse tætsluttende Kasser, hvori Nitroglycerin skal opbevares — hvis en saadan Opbevaring overhovedet skal tilstedes — skulle være af Tin eller et andet tilsvarende Metal.

Hvad Endringsforslaget under Nr. 29 angaar — det er egentlig det eneste, der staar tilbage for mig at omtale — har jeg ikke det mindste imod det. Det er efter min Mening en Selvfølge — noget jeg anser for ganske afgjort — at ingen Jurist vil forstaa § 10, første Stykke anderledes, end at der maatte kræves Forsæt, for at de der omhandlede Straffe kunne bringes til Anvendelse for nogen. Men dersom man har Tvivl derom, har jeg ikke noget imod, at det bliver indsat. Jeg tror, at det er rigtig at bibeholde selve Paragraffen, fordi det dog er et Tvivlsspørgsmaal, om Straffebestemmelserne med Hensyn til Ødelæggelserne, der ere foraarjagede ved Brandstiftelse, gen-

nem Analogi kunne overføres paa Ødelæggelser, foraarjagede ved Hjælp af Sprængstoffer, og det er den eneste Paragraf i Straffeloven, som det kunde være rimeligt ved Analogi at overføre paa Ødelæggelser, der ere foranledigede ved de her nævnte Sprængstoffer.

Jeg kan altsaa præcisere mit Standpunkt derhen, at jeg selvfølgelig ønsker Lovforslaget saa godt som muligt; men at jeg langt fra foretrækker at saa noget, for slet intet at saa.

Reisj: Efter de Bemærkninger, som vi nylig hørte fra den højtærede Justitsministers Side, har jeg kun meget lidt at bemærke paa mine egne Begne eller paa det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgfreds' Begne (Bramsen), til hvem jeg nærmest har sluttet mig i Udvalget. Vi vilde, som vi i Betænkningen have tilladt os at bemærke, maaske have anset det for heldigst og rigtigst, at man, naar man her i Landet skred til at give en Lov om Sprængstoffer, da straks lagde alle Sprængstoffer ind under Lovens Omraade. Det viste sig imidlertid i Fjor, at der væsentlig af den Grund ikke kom noget ud af Lovforslaget, efter at det var oversendt fra Landstinget hertil, og det har ogsaa vist sig i Aar, at det vilde have sin store Banfelighed at saa Loven gennemført i den Sikkelse.

Det ærede Mindretal bemærkede før — nærmest i Tilslutning til en enkelt Udtalelse i Betænkningen — at han ikke forstod Grunden til, at Udvalgets Flertal ikke havde villet tiltræde Lovforslaget i den Affattelse, det havde faaet i Landstinget. Jeg tror, at han ved den Lejlighed tilskrev denne Ytring for stor Vægt og Betydning; den fremkom af Hensyn til, at den forandrede Sammensætning af det almindelige Krudt kunde drage dette ind under Lovforslagets Omraade, og at det egentlig var Flertallets Mening. Jeg tror, at det væsentlig har været Flertallets Mening, at man i og for sig var noget betænkelig ved gennem et saadant Lovforslag at gribe ind i den fri Tilvirkning og Opsætning her i Landet af noget, som man ikke var saa absolut vis paa, kunde eller vilde medføre Skade. Det er vistnok Grunden til, at man har været betænkelig derved, og da man saa dog er gaaet den Vej, har man ikke villet gøre Skridtet fuldt ud, men har nøjedes med de Stoffer, som man nu havde et mere indgaaende og nøjagtigt Kendskab til, og med Hensyn til hvilke man fandt det rigtig at træffe de nødvendige Kontrolbestemmelser. Man har saa ment, at man ved den Be-